

Pension
“DE GOUDEN PIRAAT”
(The Boarding House)

Blijspel in twee bedrijven

door

VERN HARDEN

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PENSION DE GOUDEN PIRAAT - THE BOARDING HOUSE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VERN HARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HARRIËT: Harriët van Harte, de hartelijke pensionhoudster, bestrijdt ieders kwalen met levertraan en straft wangedrag af met een opgerolde krant

MIEPIE: Miep Sprokkel, het niet al te snuggere diensmeisje, bang voor alles en iedereen, maar met een passie voor theezetten

RICHARD: Richard de Leeuw denkt 's werelds grootste thriller-schrijver te worden, of misschien toch dichter, of klusjesman, of als dat beter uitkomt: echtgenoot

MARTHA: Martha Willis is een eersteklas hypochonder die opgewekt aan elke bekende ziekte lijdt of in elk geval erover praat

GLORIA: Gloria Kloos is taxidermist, ze zet dieren op, maar spreekt met geesten, inclusief die van haar overleden man

DERCK: Derck Altemale lijkt de perfecte gentleman, maar op zoek naar de verborgen schat kan niets hem tegenhouden

IMME: Imme Lakeveld is een wonderlijk opgewekte gaste, haar grote passie bestaat uit het beschilderen van gezichten

HERTHA: Hertha Hogeboos is de oudere verzorgster van de nog jonge Imme

VERONICA: Veronica Altemale is de zuster van Derck die zij al jaren uit de problemen probeert te houden

DR. SNEIDER: De verstrooide huisarts die vergeten is dat hij reeds lang gepensioneerd is

Tijd: een doodgewone avond, in het heden of misschien in het verleden, het maakt niet veel uit

Plek: het pension De Gouden Piraat

Twee bedrijven:

1. We maken kennis met de vaste gasten en hun vreemde passies, maar ook met een stel nieuwe gasten op zoek naar een verborgen schat.
2. De zoektocht naar de schat brengt chaos in het pension en bewoners bijna tot de ondergang, maar uiteindelijk overwint de liefde of wat daarvoor doorgaat

Decor:

Pension “De Gouden Piraat” is te vinden dicht bij een of ander kustplaatsje. We zien de woonkamer met een nogal oudmodisch interieur en met vaag bloembehang. Aan de wanden hangen de gebruikelijke prentjes en borduurwerkjes. Rechts is een groot raam met uitzicht op bloeiende struiken. Rechtsachter is een buitendeur. Linksachter is een deur naar andere vertrekken met daarnaast een lichtschatelaar. Rechtsvoor staat een rijk gestoffeerde stoel, met daarnaast een tafeltje met leeslamp. Tegen de wand linksvoor staat een vrij kleine tafel met daarop een bloemenvaas en een krant. Een tweede grote stoel staat midden in het vertrek.

EERSTE BEDRIJF

Het vertrek is bijna helemaal duister, alleen de leeslamp rechts voor brandt. In de stoel daarbij zit HARRIËT met haar gezicht naar het publiek, ze leest een boek. We horen het verre gerommel van onweer. Door de duisternis merkt zij niet op dat van linksachter RICHARD opkomt.

HARRIËT: *(kijkt op)* Lieve help, wat een bui! Er zullen ook wel weer ramen open staan. *(door het raam links zien we bliksemflitsen, door dit licht zien we de donkere gestalte van RICHARD naar voren sluipen met een mes in een opgeheven hand; donderslagen volgen)* Altijd staan er hier ramen open. Zelfs bij zo'n bui. Ik ga maar 'ns kijken. *(legt het boek op tafel, spreekt tegen het boek)* En jij wacht hier op mij, ik ben zo terug. *(RICHARD sluipt heel langzaam dichterbij)* Ramen en deuren zijn net ongehoorzame kinderen. *(net als RICHARD toestoot, staat zij op, hij valt over de stoel; zij merkt dit niet en loopt naar het raam, controleert deze, gaat dan naar de buitendeur rechtsachter, opent deze en staat in de deuropening, stormgeluiden)* Hé, bliksem! Hou je 'ns een beetje in met dat gedonder! Overdrijf niet zo! Of... drijf toch maar over! Waai op, storm, kom een ander dag maar 'ns langs! *(glimlacht)* Zo! Daar kan-ie het mee doen. *(weer een bliksemflits en donderslag; RICHARD nadert haar van achter met geheven mes)* Met die gasten van mij is het leven hierbinnen al stormachtig genoeg. *(kijkt naar buiten)*

MIEPIE: *(schuifelend op van linksachter, met het hoofd omlaag kijkend naar het volle dienblad, ze kijkt pas op als ze stilstaat)* Wil er iemand thee? Asjeblijft, wat is het hier donker. *(ze schakelt het licht aan, ziet RICHARD die op het punt staat HARRIËT te steken, ze gilt)* Aaaaaaayyyyiiiee! *(de kopjes op het blad rammelen hevig, HARRIËT draait zich om op het moment dat RICHARD aanvalt, hij mist en struikelt langs haar door de open buitendeur naar buiten; HARRIËT heeft het niet opgemerkt)*

HARRIËT: Hé, Miepief, wat is er met jou aan de hand? Dit is gewoon een beetje onweer.

MIEPIE: Een... een... man! *(loopt doelloos heen en weer, met rinkelend serviesgoed)*

HARRIËT: Onzin! Jij schrikt van je eigen schaduw. *(RICHARD staat buiten, maar zijn arm met geheven mes komt naar binnen)*

MIEPIE: *(wijst naar de deur, gilt)* Aaaaaaayyyyiiiee!

HARRIËT: Miepief! Je moet echt je verbeelding in de hand leren houden. *(zonder te kijken trekt ze de deur dicht)*

RICHARD: *(uit zicht) Aaaaaaayyyyyiiiiiee! (arm met mes wordt met moeite teruggetrokken)*

HARRIËT: *(sluit de deur nu goed, loopt naar haar stoel rechts voor)*
Vertel nou 'ns, meisje, waar maak je nou zorgen over?

MIEPIE: *(naar midden voor)* Mevrouw van Harte, er was een man! Met een mes! Hij wou u steken. *(huilt)*

HARRIËT: Welnee, onzin. Misschien was er iemand die... nou ja, buiten een appeltje te schillen had... Ach, onzin! *(wuijft het idee weg)*
Trouwens, wie zou mij nou willen steken? Je verbeeldt het je maar, kind. *(naar midden voor)* Hoe dan ook, hij is er niet meer. Zei jij dat je thee had?

MIEPIE: Ja, mevrouw. *(voorzichtig naar HARRIËT, toont haar het blad)*
Dit is mijn specialiteit: thee getrokken van de bast van olmen en berken met wat frambozenblaadjes. Deze thee werkt heel kalmerend op de zenuwen, een mens komt helemaal tot rust.

HARRIËT: Dan moest jij er eerst maar een kop van drinken. Ga zitten. *(wil het blad overnemen)*

MIEPIE: O, nee, mevrouw! Dat kan ik niet doen. Ik ben toch in uw dienst. Vanaf gister bent u mijn mevrouw. *(trekt het blad terug)*

HARRIËT: *(neemt het blad toch over, duwt MIEPIE in de stoel in het midden)* Ga zitten. Drink. En als dit niet helpt, dan helpt een lepel levertraan wel.

MIEPIE: Levertraan? Dan maar thee, één slokje dan. *(pakt een kopje met beide handen en drinkt die leeg)*

HARRIËT: Moet je horen, Miep... Sommige van de pensioengasten zijn een beetje... excentriek. Daar zul je mee moeten leren leven. *(naar links voor, zet daar het blad op tafel)* En ik wil ook dat jij geen aandacht besteedt aan alle roddel over De Gouden Piraat. In mijn pension waren geen spoken rond... althans meestal niet. *(de ogen van MIEPIE rollen, HARRIËT draait zich naar MIEPIE)* En in de kelder is géén lijk begraven... voor zover ik weet. *(MIEPIE tilt haar voeten op, staart naar de vloer, ze kreunt, HARRIËT naar MIEPIE)* En er is in diezelfde kelder ook geen schat begraven. Denk ik. En er waart hier ook geen geest van een moordenaar rond. Die heb ik tenminste nooit opgemerkt. Begrepen?

MIEPIE: *(knikt heftig met schrik in de ogen)* Ja...

HARRIËT: Kijk 'ns aan. *(glimlacht lief)* Beter zo?

MIEPIE: *(trilt nog steeds)* Ja, mevrouw. *(geeft haar kopje terug)*

HARRIËT: Goed, blijf nog even zitten, kom tot rust. Ik heb niets aan een diensmeisje dat als een kip zonder kop wat heen en weer rent. *(naar linksvoor, zet het kopje terug op tafel; de buitendeur gaat open, RICHARD komt binnen, hij houdt zijn pijnlijke arm vast, loopt naar*

midden achter; HARRIËT bestudeert haar thee) Wat zei je nou over de thee? Getrokken van olmen- en berkenbast met frambozenblaadjes?

MIEPIE: *(ontdekt RICHARD, staat op, wijst, wankelt naar rechts voor, met hese stem:)* Mevrouw... mevrouw... hij is er weer. *(valt neer in de stoel)*

HARRIËT: *(draait)* Wie is er weer? *(ontdekt RICHARD)* Ach, goedenavond, Richard. Hoe is het?

MIEPIE: *(angstig)* Hij is het!

HARRIËT: Dit is meneer de Leeuw, Miep. *(houdt een theekopje hoog)* Miep is zo lief geweest thee te zetten. *(naar achter met een kop thee)* Heb jij zin in thee? Het is Miep's specialiteit, Richard.

RICHARD: *(op dreigende toon, naar midden voor)* Noem mijn naam niet meer. Vergeet niet dat ik als "Rixie Lion" bekend wil worden. Mijn pseudoniem!

MIEPIE: Pseudoniem? *(nervus)* Jeetje! Is dat besmettelijk?

RICHARD: *(blaft haar af)* Doe niet zo achterlijk!

HARRIËT: Tut. Tut. Neem liever wat thee. *(pakt zijn geblesseerde arm en plaatst het kopje in die hand)* Is je arm geblesseerd? Hoe komt dat?

RICHARD: Door mijn onderzoek. Ik onderzoek hoe men iemand het beste om kan brengen. *(dramatisch)* Ach, het leven van een kunstenaar gaat niet over rozen.

MIEPIE: *(gaat staan, nadert hem voorzichtig)* Gossie. Bent u echt een kunstenaar?

RICHARD: Niet de eerste, wel de beste!

MIEPIE: Wat... wat voor schilderijen maakt u?

RICHARD: *(uit de hoogte)* Meisje, ik schilder niet, ik ben auteur. Spoedig zal ik bekend staan als Nixie Lion, de grootste schepper van mysteries sinds wijlen Edgar Allen Poe.

MIEPIE: Auteur?

RICHARD: Schrijver, meisje.

MIEPIE: O, schrijver. Eh... u zet zinnen en woorden zomaar op papier. Gossie. Wat heeft u zo allemaal al geschreven? Iets wat ik zou kunnen kennen?

RICHARD: Nog niet. Maar jongedame, spoedig is dat wel het geval. O, wanneer ik eenmaal de nodige inspiratie te pakken heb, dan zal ik de meest overrompelende thrillers...

HARRIËT: Drink dan eerst je thee maar, die wordt anders koud. *(tilt zijn hand naar zijn mond zodat hij kan drinken)*

RICHARD: Auau! Dat doet pijn! Ziet u niet dat ik gekwetst ben? Misschien wel fataal verwond?

HARRIËT: Flauwekul! Drink je thee. En als je wilt kan je er ook nog een scheut levertraan in krijgen. Tegen kou en spierpijn. Levertraan.

RICHARD: *(kijkt geschrokken, drinkt dan zijn kopje leeg, geeft die aan HARRIËT terug; deze zet die terug op het blad, zij pakt daar de krant, rolt die op)* Op! Zo goed dan? *(dan grijpt hij naar de keel)* Aaaaaaayyyyiiiee! Ik ben vergiftigd!

MIEPIE: Was-ie te sterk? *(de tranen nabij)*

RICHARD: *(wijst naar MIEPIE met zijn goede arm, zijn gewonde doelloos slingerend langs zijn lijf)* Jij heks! Jij hebt mij vergiftigd! Maar voor ik sterf maak ik jou dood! *(grijpt MIEPIE naar de keel)*

MIEPIE: *(rent naar rechts voor, verstopt zich daar achter de stoel, af en toe opduikend)* Nee! Nee! Nee! Nee! Nee!

RICHARD: Te laat! Te laat! Ik sterf al! Ik... *(valt in het midden neer, schopt nog even spastisch en "sterft")*

HARRIËT: *(naar RICHARD, bekijkt hem, applaudisseert)* Bravo, Richard de Leeuw! Zo mooi heb ik je nog nooit zien sterven.

MIEPIE: O nee! Ik heb'm vermoord! Nee, nee, nee! *(omhoog en omlaag)* Help! Moord! Politie! Ik heb'm vermoord! Nee! Nee! Nee! *(stapt over RICHARD heen, wil door de buitendeur af, stopt, keert, rent dan naar linksvoor, pakt het blad op, gaat terug naar linksachter, hysterisch roepend)* Nee! Nee! Ik heb'm vermoord! O nee! Oooooooh! *(af)*

HARRIËT: *(buigt zich over RICHARD en mept hem met de krant op het hoofd)* Je zult wel heel trots zijn op jezelf. Beseft je niet wat je onze Miepief hebt aangedaan?

RICHARD: *(gaat zitten)* Was het geen schitterend optreden?

HARRIËT: Een walgelijke vertoning, dat was het! Jij met je moorden en vermoord worden de hele dag! Morbide, dat is het! Ga liever iets schrijven over geluk, over bloempjes en bijtjes en grappige konijntjes die naar sneeuwvlokjes springen.

RICHARD: *(staat op)* Mevrouw van Harte, wat ik bedenken komt voort uit de nacht. Uit duisternis en bederf. Moord en chaos. Het kwaad en...

HARRIËT: Kletspraat! *(slaat hem weer met de krant op het hoofd)* Niemand doe zomaar kwaad, behalve als-ie dat zelf wil. Wat jij nodig hebt is een sturende moederlijke hand. En een lepel levertraan. Ik wil dat jij Miepief excuses aanbiedt. Ze is hier pas begonnen en begrijpt nog niets van wat hier allemaal gebeurt. Ik zal haar een schaal koekjes laten brengen dan breekt het ijs wel tussen jullie. Koekjes en levertraan, overal goed voor. En ook overal goed tegen.

RICHARD: Ik wil nu geen koekjes! Ik moet mijn kunst uitoefenen! De nacht in! *(stapt naar de buitendeur)*

HARRIËT: Kletspraat! Maar... Richard, het regent, kleeft je daarop!

RICHARD: *(wacht even in de deuropening in een dramatische pose)*
 Regen, mevrouw? Als ik u mag citeren, mevrouw: kletspraat! *(af)*

HARRIËT: Zo! Dat was niet erg beleefd. *(roept hem na)* Ik hoop dat je kou vat! *(sluit de deur achter hem, glimlacht)* Dan smeeek jij om mijn levertraan, malle man.

MIEPIE: *(op door de binnendeur, aarzelend, kijkt rond)* Waar... is... het lichaam?

HARRIËT: Je bedoelt Richard de Leeuw? *(naar de stoel rechts voor)* Ik heb'm eruit gegooid.

MIEPIE: *(bang naar Harriët)* Zomaar? Hem zomaar naar buiten gegooid?

HARRIËT: *(gaat zitten)* Ja. Ik had niets meer aan de man.

MIEPIE: Nee. Dat zal wel niet. Als ze zo zijn heb je niet veel meer aan ze.

HARRIËT: En ik heb geen zin in hem bij het diner.

MIEPIE: Bij het diner? Hem? O maar nee, mevrouw, er zijn varkenslapjes. *(Van buiten het vertrek van links horen we MARTHA overdreven luid niezen)*

MARTHA: *(uit zicht)* Haaaaaaaaaatsjoe!!

MIEPIE: *(springt omhoog, kijkt rond)* Wat was dat?!

HARRIËT: Het lijkt erop dat mevrouw Willis weer kou gevat heeft. Dan hoop ik nu maar dat het dit keer 'ns iets ernstigs wordt. Daar voelt zij zich veel beter bij.

MIEPIE: *(begrijpt dit niet)* Wil u echt dat zij ziek wordt?

HARRIËT: Zij voelt zich nou eenmaal beter als ze ziek is. Hoe zieker hoe beter. Een beetje verkouden, dat vindt zij veel te... gewoontjes. *(kijkt naar buiten)* Het zou goed voor haar humeur zijn als ze 'ns iets bijzonders kwam te mankeren. Zoiets als lepra of een dubbele longontsteking of een combinatie van die twee.

MARTHA: *(uit zicht niezend)* Haaaaaaaaaatsjoe!! *(hierop volgend snuit ze luidruchtig snuiten haar neus)*

HARRIËT: Het klinkt in elk geval echt serieus!

MIEPIE: *(geschokt)* Zal ik dan maar wat meer thee zetten! *(naar links achter)*

HARRIËT: Wat een goed idee. En breng voor haar ook warme melk mee. En honing. En koekjes. Martha Willis is verzot op koekjes.

MIEPIE: Ja mevrouw. *(af)*

HARRIËT: Goed. Wat was ik ook al weer aan het doen? O ja, mijn boek. *(gaat rechts voor zitten, pakt het boek op, leest)* Het was een donkere stormachtige avond. Het bliksemde.... *(stopt en kijkt even op, er is een bliksemflits te zien door het raam)* ...en donderde. *(kijkt weer op, een donderslag klinkt)* Daarna werd het bladstil. *(kijkt*

opgewonden glimlachend rond) Toen opeens... *(fluisterend)* ..in die doodse stilte...

MARTHA: *(links, uit zicht, niezend)* Haaaaaaaatsjoe!!

HARRIËT: *(veert op)* Dat staat hier helemaal niet! *(MARTHA op van links achter, ze stopt, snuit haar neus luidruchtig)* Martha! Ik schrik me een hoedje!

MARTHA: *(nasaal)* Ik ben zó verkouden. Dit is... *(blij)* misschien wel het einde. *(snuit nog eens)*

HARRIËT: O, wat hoop ik dat voor jou. Kom even zitten. *(naar haar toe, zet haar in de stoel in het midden)* Miepief komt zo met verse thee. Ik weet zeker dat die helpt.

MARTHA: *(opkomende niesbui)* Ha.. ha... ha...

HARRIËT: *(kijkt haar vol verwachting aan)* Ja?

MARTHA: Tsjoe!!! *(schudt haar hoofd terwijl ze niest, dit gedrag herhaalt ze steeds)*

HARRIËT: Heel goed! *(applaudiseert; GLORIA komt op van links achter, zij kijkt toe)* Er is niets zo goed om je holtjes schoon te krijgen dan een forse niesbui.

GLORIA: Ja, ja... maar wel daarbij het hele huis onder de bacteriën te spetteren! Walgelijk! *(neemt een zakdoek, veegt zichzelf daarmee af, lopend naar linksvoor)*

MARTHA: Noem jij mij walgelijk? Jij die in een kamer vol dode dieren slaapt?

GLORIA: Ik ben gediplomeerd taxidermist. Het opzetten van dieren is een van de oudste en edelste beroepen ter wereld.

MARTHA: Ha! Ik vind een walgelijke bezigheid. Dat jij je overleden man destijds niet opgezet hebt! Had je hem ook mooi aan de muur kunnen hangen, net als al die beesten.

GLORIA: Dierbare herinneringen hang ik niet aan de muur maar bewaar ik in het verborgene van mijn geest, ver van jouw nieuwsgierige oogjes, Martha Willis. *(MIEPIE timide op van links achter met theeblad, ze stopt even, luistert)* Daar, daar, diep weg, daar heb ik mijn overleden man verborgen...

MIEPIE: Oooh! *(keert, gaat met heftig rinkelend theeservies weer af)*

GLORIA: ...samen met alle andere dierbare herinneringen.

HARRIËT: Ik vraag me toch echt af wat er met Miepief aan de hand is. Ik moest maar 'ns gaan kijken. *(naar links achter)*

MARTHA: Ik blijf hier wachten. Ik heb dokter Sneider gebeld. Hij zou heel snel komen. *(trots)* Hij denkt dat ik iets heel ernstigs heb. Iets fataals. *(glimlach)*

GLORIA: *(glimlacht liefjes)* Een mens blijft hopen.

HARRIËT: Iets fataals? Dat hebben we allemaal, Martha, iets fataals

onder de leden. *(opgewekt)* Vanaf onze geboorte. *(links achter af)*

MARTHA: Heb ik het met jou wel 'ns gehad over mijn neef Rudolf? Rudolf was een bekend generaal... toch? ...of was hij admiraal.. ach nee... hoe heet dat allemaal... in elk geval leed hij aan een of andere exotische jungleziekte. En weet je, onze regering liet hem het land niet in. Het was ook niet niks die ziekte. Het gebeurde terwijl hij wat rondliep dat zomaar zijn neus van z'n gezicht op de grond viel. Hij stapte er ook nog op! Dat is tenminste iets ernstigs! Heerlijk!

GLORIA: *(walgt, rolt met haar ogen)* O ja, heerlijk.

MARTHA: Misschien is die ziekte wel erfelijk. *(controleert of haar neus nog vast zit. **Bliksemflits. Donderslag.** Beide vrouwen springen op. De buitendeur gaat open. DERCK ALTEMALE komt binnen)*

DERCK: Goedenavond. *(GLORIA en MARTHA geven elk een gillette)* Ik heb de dames toch niet laten schrikken? *(naar de stoel midden)*

GLORIA: *(hapt naar adem)* Nee, nee. Natuurlijk niet. Waarom zouden we schrikken? *(loopt achteruit langs de muur links, duidelijk angstig)*

DERCK: *(tot MARTHA)* Met wie heb ik het genoeg?

MARTHA: *(angstig achter de stoel, spreekt wartaal)* De neus van die neef viel zomaar van z'n gezicht en... hij stapte er ook nog op.

DERCK: Interessant. *(neemt haar hand, kust die)*

MARTHA: O! O! *(nu gecharmeerd, houdt zijn hand vast)* Ach, neem me niet kwalijk. Ik ben Martha. Martha Willis. Wat is uw naam, meneer?

DERCK: Ik neem u niets kwalijk, mevrouw Willis. Maar mag ik wel mijn hand terug? *(MARTHA laat de hand los)* Mijn naam is Altemale. Derck voor mijn vrienden.

MARTHA: *(giechelt)* Ik zou heel graag een vriendin van u willen zijn.

GLORIA: Vertel hem dan ook maar gelijk dat je een terminale kou hebt gehad.

MARTHA: *(staart nog steeds naar DERCK)* Kou? Kou? Ik heb het juist warm.

GLORIA: Of was het die hondsdolheid? Deze dame verandert zo vaak van kwaal, ik weet niet precies waaraan ze op het moment lijdt.

MARTHA: *(tot DERCK)* Let u maar niet op Gloria. *(tikt tegen haar hoofd)* Het is treurig genoeg maar we doen er beter aan haar te negeren.

DERCK: *(keert zich naar GLORIA)* Ja, maar ik heb nog niet eens kennis gemaakt met deze dame. *(naar linksvoor, MARTHA gaat vlug achter hem aan, pakt hem bij de arm)*

MARTHA: Derck! Mag ik je voorstellen aan mijn lieve vriendin GloriaKluts.

GLORIA: *(knikt beleefd)* Meneer Altemale. *(tot MARTHA)* De naam is Kloos, geen Kluts. Die kluts ben jij kwijt en al een hele tijd.

DERCK: *(knikt ook beleefd)* Gloria Kloos! Beslist een mooie naam voor

een mooie dame. *(licht buiging)*

GLORIA: *(glimlacht charmant)* Dank u.

MARTHA: *(draait DERCK naar haar toe)* En waarmee kan ik u van dienst zijn, meneer Altemale, u zegt het maar.

DERCK: Zeg maar Derck. *(trekt zijn arm los, loopt naar linksachter, kijkt rond, stopt met de rug naar de deur linksachter)* Ik zoek kamers, voor mezelf en voor mijn zuster. We zijn een paar dagen in deze streek omdat ik hier... wat zaken te doen heb.

GLORIA: Kamers? Er zijn hier diverse hotels.

DERCK: Ik zou eigenlijk liever hier zijn. Als dat mogelijk is. Hotels zijn zo...

MARTHA: Gewoontjes?

DERCK: Precies.

GLORIA: *(beleefd glimlachend)* Dit pension is beslist niet als “gewoontjes” te kwalificeren.

DERCK: De afzondering van dit pand staat mij bijzonder aan. Mijn zuster is namelijk een zeer... nerveus type, de rust van een landelijke omgeving zal haar goed doen, begrijpt u.

IMME: *(op door de deur linksachter, ze heeft een schilderspalet en penselen bij zich en neuriet een zelfbedacht wijsje; ze glimlacht, gaat naar rechtsachter, stopt, keert, loopt snel terug naar DERCK, gaat voor hem staan)* Hallo!

DERCK: *(verwonderd)* Hallo.

IMME: Purper! Purper is uw kleur! *(wrijft met een penseel over het palet, waarop zich nu geen verf bevindt, ze geeft vervolgens daarmee geestdriftig halen over zijn gezicht)*

HERTHA: *(linksachter snel op, uitkijkend naar IMME)* Imme! Stop daarmee! Kom!

IMME: Als deze kleur u niet bevalt kunnen we morgen groen proberen. *(door buitendeur af)*

HERTHA: *(verontschuldiging tot DERCK)* Sorry! Sorry... *(veegt zijn gezicht af met een zakdoek, alsof er echt verf op zit)* Ik lette even niet op en weg was ze. *(naar buitendeur en af)* Imme! Kom terug!

GLORIA: Ja, ja, de rust van een landelijke omgeving...

MIEPIE: *(op van linksachter met hoofd gebogen, kijkend naar het dienblad met kopjes, ze loopt tegen DERCK aan, ziet hem, gilt)* Aaaaaaiiii!! *(gillend linksachter af)*

GLORIA: Dit was Miepke Sprokkel, het diensmeisje. Eén van die aardige rustige mensen hier. *(ze glimlacht, keert en verstijft plotseling, kijkt omhoog, haar armen stijf tegen het lichaam drukkend)* Hemel! O nee!! Nee!!

DERCK: Is er iets?! *(naar midden, GLORIA observerend)*

MARTHA: *(neemt hem weer bij de arm, neemt hem mee naar rechtsvoor)* Gewoon niet op letten, Derck. Zij heeft af en toe van die... momenten. *(met DERCK naar de stoel rechtsvoor)*

GLORIA: *(kijkt nog omhoog)* Nee toch?! Is dat echt waar?! *(luistert intens)*

DERCK: Het is net alsof ze met iemand praat.

MARTHA: Ja, waarschijnlijk met haar man.

DERCK: Haar man?

MARTHA: Ja. Hij is al jaren dood maar ze spreekt hem nog regelmatig.

DERCK: *(knikt, maar is verward)* O ja.

MARTHA: *(verontschuldigend)* Je moet me maar niet kwalijk nemen wat ik zei toen je binnenkwam. Dat over de neus van mijn neef. Dat die van z'n gezicht gevallen was. *(glimlacht)* Dat was de schrik. Zulke dingen zeg ik anders nooit tegen vreemden.

DERCK: *(kijkt haar wantrouwig aan)* Ik... begrijp het.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto